

AGRICULTURA – ALIMENTACIÓ

L'aigua d'aquest mil·lenni

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

Aquest és un any de sequera al nostre país, i se n'ha parlat abundantment, tot fent referència a les mesures d'estalvi necessàries i també a les conseqüències de la manca d'aquest important recurs natural. S'han perdut collites de cereals, d'ametlles, d'avellanes, d'oliva. Hi ha hagut manca d'aigua en molts pobles petits i en granges de bestiar, i no s'han pogut aprofitar les pastures d'estiu. La manca d'aigua ha tingut conseqüències econòmiques dramàtiques per als sectors agrari i ramader.

D'acord amb les dades de l'Agència Catalana de l'Aigua, a Catalunya el 73% del consum de l'aigua es destina al sector agrari, productor d'aliments, el 18% al consum domèstic, i el 9% a la indústria. El consum domèstic arriba als 130 litres d'aigua per persona i dia si es tracta d'un habitatge en un bloc de pisos, i de més de 200 litres per persona i dia si es tracta d'una casa unifamiliar.

Sabem que la relació entre la disponibilitat d'aigua i el desenvolupament d'un país són indistingibles. I sabem també que la manca d'aigua té conseqüències tràgiques: més de mil milions de persones al món pateixen de manca d'accés a aigua neta i segura, i es calcula que les morts anuals per aquesta causa arriben als 12 milions. Aquesta situació va portar a l'assumpció, per part de Nacions Unides, del repte de reduir el nombre de persones sense accés a aigua potable com un dels objectius del mil·lenni. Així, des del 2000 i fins el 2015, es pretén reduir a la meitat la xifra de marginats de l'aigua potable al món, tenint en compte que l'accés a l'aigua es defineix com la disponibilitat d'un mínim de 20 litres per persona al dia –l'equivalent a la despesa que fem a Catalunya quan rentem els plats–, que provingui d'una font millorada –connexió domiciliària, aixetes públiques, pous perforats, pous excavats protegits, aiguavés protegits, recollida d'aigua de pluja– localitzada a menys d'un quilòmetre del pis de l'usuari.

Val a dir que, en molts països on bona part de la població ha de recórrer quilòmetres per

Un agricultor buida un dipòsit d'aigua per als seus animals a Biscarri

El 73% del consum es destina al sector agrari, el 18% al consum domèstic i el 9% a la indústria

proveir-se d'aigua que, en molts casos, no està sanejada, existeixen recursos hídrics, però no estan convenientment explotats. És a dir, hi ha una manca de gestió de l'oferta d'aigua potable, i no només per a l'agricultura, que és la font de producció d'aliments, sinó també per a ús domèstic. Per això, milions de dones i de nens han d'invertir hores diàries per a obtenir i transportar aigua, amb una despesa de temps que no els permet l'escolarització ni la possibilitat de treball remunerat.

Calen infraestructures

Tothom està d'acord que cal fer front a la construcció d'infraestructures i xarxes de distribució que permetin l'accés a aigua potable en un punt no llunyà de l'habitatge. Els esforços invertits en aquesta línia han permès que s'incrementi la xifra de persones amb accés a aigua potable. Així, d'acord amb les dades de l'Organització Mundial de la Salut (OMS), el 1970, el 25% de la població mundial tenia accés a aigua potable, mentre que l'any 2000 es va passar al 85%.

Un dels aspectes més controvertits a l'hora de fer front al repte d'augmentar aquests percentatges és la intervenció de les agències privades de gestió d'aigües. I és que les privatitzacions de la gestió de l'aigua en països en vies de desenvolupament han estat fortament contestades per part d'algunes organitzacions, de manera que el Banc Mundial s'ha posat a la defensiva i la velocitat de la privatització ha disminuït. L'argument principal que esgrimeixen els opositors és que les tarifes que hauran de pagar els consumidors seran més elevades i, per tant, part dels consumidors no podran pagar per l'aigua. Per una altra banda, els defensors de la intervenció d'agències privades de gestió d'aquest recurs opinen que les empreses privades estan en millors condicions d'identificar els buits existents i garantir els serveis necessaris.

Independentment de qui administri l'aigua, el cert és que cal garantir-ne el subministrament i el servei de sanejament, i que algú l'haurà de pagar. Els costos els haurà d'assumir el contribuent o el consumidor.

Actualment, les persones que no estan connectades a cap xarxa de distribució d'aigua, paguen per un recurs moltes vegades de mala qualitat. Paguen en forma, sobretot, de temps que podrien invertir en educació i en altra feina remunerada.

L'aigua és un bé bàsic, necessari per a la vida. En el cas de l'Àfrica, la manca d'aigua potable és també una de les principals causes de la mortalitat i de fam.

La importància de la gestió

Des de la Fundació Agrícola Catalana hem defensat la importància de la gestió de l'oferta d'aigua mitjançant les infraestructures necessàries que permetin la regulació i distribució d'aquest recurs en aquelles zones on és escassa, i també hem defensat la necessitat de gestionar la demanda, de manera que hi hagi un ús òptim i eficient d'aquest recurs.

En el cas de l'Àfrica, i també d'altres zones del món on la població té minvat l'accés a l'aigua potable, les necessitats són més grans, però probablement les solucions siguin similars: les infraestructures per a l'emmagatzematge i la distribució d'aigua són fonamentals per al desenvolupament econòmic. I la gestió de la distribució i el sanejament d'aigües s'haurà d'assignar a qui disposi dels recursos tècnics i econòmics per fer-ho, sigui una agència pública o privada, o sigui mitjançant una fórmula mixta, segons els casos.

La gestió de l'aigua, el treball i les inversions necessàries per al seu aprofitament, generen riquesa. La manca d'aigua genera fam i mortalitat.

Els pagesos rebran aquesta setmana les ajudes per l'encariment del gasoil

Redacció
BARCELONA

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca del govern, Antoni Siurana, va assegurar ahir que els agricultors catalans rebran aquesta setmana les compensacions per l'augment del preu dels carburants, ja que la Generalitat de Catalunya ja ha rebut els prop de cinc milions d'euros que el govern central ha destinat a aquestes ajudes pel que fa al Principat.

Siurana va explicar que fins divendres passat "no van rebre els diners de Madrid per efectuar el pagament del que es va convenir" en concepte d'ajudes a la pagesia per l'encariment del gasoil. Sobre això, el conseller va reconèixer que l'increment de preus dels carburants "està col·locant els costos de producció agrària sota una pressió molt alta".

A més, en unes declaracions a Catalunya Ràdio, Siurana va considerar "una tonteria" que la falta d'acords sobre el preu mínim del raïm paralitzi la verema aquest any, donat que "encara hi haurà menys preu" si es deté la recollida.

Els sindicats agraris Unió de Pagesos (UP), l'Associació Agrària de Joves Agricultors de Catalunya (Asaja) i els Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC) pressionen, per una banda, els productors de vi per establir un preu mínim del quilogram de raïm i, per l'altra, reclamen al govern la seva intermediació, per posposar la recollida en les comarques del Penedès fins al pròxim 24 d'agost, dia en què es reunirà la mesa negociadora del vi blanc. Segons el conseller, el raïm s'ha de recollir "quan és madur, no es pot recollir ni abans ni després", és a dir, que no recollir-la seria per "una decisió personal insòlita".

Per altra banda, les fortes ratxes de vent que es van registrar ahir a la zona del pla de Lleida han fet perdre el 30% de la producció de pera de la varietat Conference que faltava recol·lectar, segons va informar el responsable del sector de la fruita d'UP, Josep Cabré.

els diumenges a l'AVUI
CLASSIFICATS IMMOBILIÀRIA

SELECCIÓ DE PISOS I CASES - Tel. 902 07 85 85